Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]o in iniuria[rum] vindicatio[n]e

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

pus aũt eiꝰ chriſtiani tulerũt ⁊ honorifice ſe-
pelierunt. Circa annos aũt dñi. cc. ⁊. xxx.
Corpꝰ eius ediſſam ciuitatẽ ſuã q̃ olim di-
cebat̃ rages medoꝝ trãſlatũ eſt/ alexãdro
imꝑatore ad ſyroꝝ p̃ces hoc faciẽte. Vi-
de legendas.

TErtiũ qḋ oſtẽdit bti Thome ꝑfe-
ctionẽ eſt honorificatiue cõdeſcen-
ſionis celſitudo. ⁊ hec ẽ declaratio
ſue ꝑfectiõis. j. Reg. ij. Quicũq; honori-
ficauerit me glĩficabo eũ/ dr dñs. Honori-
ficauit aũt ⁊ glorificauit dñs btm̃ thomã
ſibi cõdeſcendẽdo tripliciter
Primo in vulneꝝ oſtenſione
Scḋo in iniuriaꝝ vindicatiõe
Tertio in miraculoꝝ oꝑatione.

Primo in vulneꝝ oſtẽſio

ne. Prebuit vtiq; dñs magnã familiarita
tẽ ſui btõ thome dũ ſibi vulnera ſua exhi-
buit ad vidẽdũ ⁊ tangẽdũ/ vt ſic de reſur-
rectõe pleniſſime certificaret̃: dicẽs ei Jn-
fer digitũ tuũ ⁊ vide manꝰ meas: ⁊ affer
manũ tuã huc ⁊ mitte i latꝰ meũ ⁊ noli eſſe
incredulus ſed fidelĩ. Vñ cantat eccl'ia. O
thoma didime qui meruiſti chr̃m tãgere.
O q̃ntũ fuit ex h̃ thomas i chr̃i amore i-
flãmatꝰ. Si eñ ex ꝟbis chr̃i accẽdebant̃ il
li duo diſcipuli eũtes in emaus q̇ dicebãt
Nõne cor noſtꝝ ardẽs erat in nob̃ dũ loq̃
ret̃ nob̃ in via ⁊ apiret nob̃ ſcp̃turas: q̃nto
magis thomas ex ↄtactu illoꝝ ſacroꝝ vul
neꝝ. Hoc quippe mõ nulli alij ſe exhibuit:
imo (vt hr̃ Jo. xx.) marie magdalene dixit
Noli me tãgere Vñ patet ſpẽale ꝓuilegiũ
familiaritatis chr̃i ad thomã ⁊ ↄdeſcẽſiõis
benigne. Vñ Ganfredus carnotenſ eps
dr ſic Nõ credẽdus eſt iſte minoris meriti
ꝑ ceteris fuiſſe vt ipe ſolꝰ iudicaret̃ indignꝰ
dñi viſione. Poſt dies eñ octo iteꝝ venit
ieſus vbi thomas erat cũ eis: cui cũcta re-
plicant̃ a dño q̃ ꝑdie locutꝰ fuerat eo abſen
te. Hec ille. Et Greg. in homel. Venit ite
rũ dñs ⁊ nõ credẽti diſcipl'o latꝰ ꝓbuit pal
pandũ: manꝰ oñdit: ⁊ oſtẽſa ſibi ſuoꝝ cica
trice vulneꝝ/ infidelitatis illiꝰ vulnꝰ ſanauit
Quid frẽs chariſſimi: qḋ inter hec aniad-
uertitis? Nũq̇d caſu geſtũ creditis vt electꝰ
ille diſcipulꝰ tũc deeſſet: poſt aũt veniens
audiret: audiẽs dubitaret: dubitãs palpa
ret: palpãs crederet. Nõ h̃ caſu ſed diuina
diſpẽſatiõe geſtũ eſt. Egit nãq; miro mõ
ſuꝑna clemẽtia vt diſcipulus dubitans dũ
in ſuo mgr̃o vulnera palparet carnis: i no
bis vulnera ſanaret infidelitatis. Plus eñ
nobis thome ĩfidelitas ad fidem q̃ fides
credẽtiũ diſcipl'oꝝ ꝓfuit. q2 dũ ille ad fidẽ
palpãdo reducit̃: nr̃a mens oi dubitatione
poſtpoſita i fide ſolidat̃. Hec ille. Nõ du-
biũ itaq; q̃ ex illo tã glorioſo tãq; familiari
⁊ benigno ↄtactu ⁊ viſiõe dñi/ thomas mi
rabilr̃ in fide ſolidatꝰ atq; charitatis feruo
re iflãmatꝰ ẽ. Vñ tũc rñdit thomas ⁊ di
xit. Dñs meꝰ ⁊ deꝰ meus. Et ieſus appro
bans fidẽ ipſiꝰ: dixit. Qz vidiſti me Tho
ma credidiſti. Greg. Aliḋ vidit: aliud cre
didit. A mortali q̇ppe hoie diuinitas videri
ñ potuit. Hoiem igit̃ vidit ⁊ deũ ↄfeſſus
eſt: dicẽs. Dñs meꝰ ⁊ deꝰ meus. Hec ille.
Fuit itaq; poſtea Thomas excellẽtiſſime
fidei. Propt̃ qḋ etiã ↄueniẽter h̃ ſibi a deo
cõceſſum eſt vt tres magos q̇ fuert̃ ꝓmitie
gẽtiũ ad fidẽ baptizaret. et facti ſũt ei adi
iutores in ꝑdicãdo. vt dr Chryſ. Jtẽ in ci
uitate ediſſa vbi corpꝰ ſuũ requieſcit/ nullus
hereticꝰ: iudeus: aut paganꝰ viuere põt.
Jtẽ eccl'ia q̃ errare ñ põt ſpecial'r petit imi
tationẽ fidei ſue in collecta di. Da nob̃ q̇
ſumꝰ dñe bti apl'i tui thome ⁊c. et fidẽ con
grua deuotione ſectemur.

Secũdo cõdeſcendit dñs

beato thome in iniuriaꝝ vindicatiõe i illo
vicz q̇ maxillã thome ꝑcuſſit cũ eſſet in nu
ptijs. Nã ꝑcutiẽs ſtati ad hauriẽdã aquã
exiẽs/ a leone occiſus ẽ: et manũ illã q̃ tho
mã ꝑcuſſerat canis vnꝰ niger corã ↄuiuen
tibꝰ apportauit: quẽadmodũ predictũ fue
rat a btõ thoma. Quo viſo ois turba ob-
ſtupuit. Vide legẽdã. Plures tñ hũc paſ
ſũ ñ approbãt. De h̃ tñ ſic loquit̃ Aug. li.
ↄ fauſtũ. Apl's palma ꝑcuſſus potiꝰ diui
rogauit vt i futuro ſecl'o potiꝰ iniurioſo hoi
parceret̃: in p̄nti ſecl'o illa iniuria ñ inulta
relinq̃ret̃ ⁊c. ſeq̇t̃. Tenebat certe iteriꝰ di
lectiõis affectũ: ⁊ extiꝰ requirebat correctio
nis exẽplũ ⁊c. Auguſtinus tñ ibi relinq̇t
ſub dubio an ita factũ ſit vel confictũ. Põt
ad h̃ ꝓpoſitũ adduci illud pſ. Oculi dñi ſu
ꝑ iuſtos: ⁊ aures eiꝰ ad p̃ces eoꝝ. Vultus
aũt dñi ſuꝑ faciẽtes mala: vt ꝑdat de ter
ra memoriã eoꝝ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN